

ALFONZ

ZŠ 8.května 63,787 01 Šumperk
PODZIM 2013 5 Kč

Výtěžek z prodeje bude použit na nákup knih do školní knihovny.

! HLUCHÁK SLAVÍ !

PŘEČTĚTE SI:

- 📖 100.narozeniny Hlucháku – program oslav, zajímavosti ze škol.kronik, názory bývalých žáků i učitelů; pozdravy z Nového Zélandu a Saudské Arábie
- 📖 Na jazykovém kurzu v Anglii
- 📖 Představujeme třídu 5.B a nové redaktory
- 📖 Reportáže ze škol.akcí (Preventivní vlak, exkurze do Prahy)
- 📖 Rozhovor s Markétiným zvěřincem
- 📖 Marek Horký součástí Bayernu Mnichov

HLUCHÁKU JE 100 LET !

Ano, je to skutečně tak.

Budova, ve které trávíme tolik času, slaví neuveritelné 100.narozeniny.

11. prosince 1913 zde byl slavnostně otevřen Moravský zemský ústav pro hluchoněmé s německou vyučovací řečí. Právě proto dnes znají naši školu všichni místní pod názvem Hluchák.

Cesta ke zřízení základní školy byla ještě dlouhá, ale toto není místo k odbornému historickému výkladu. Pokud se chcete dozvědět víc, podívat se na dnes už památeční fotografie, nebo porovnat podobu školy či vašich kantorů před x lety či si přečíst, kdo na Hlucháku zanechal svou stopu jako jeho zaměstnanec, vyhledejte si webové stránky: www.hluchak.cz/100. **Věděli jste například, že ve škole byl bazén?** Zajímavosti ze školních kronik jsme tentokrát zařadili pod Perličky.

Kolik stoletých lidí znáte osobně? Kolik stoletých věcí máte ve své blízkosti ? Asi moc ne, že? Buďte tedy hrdí na to, že „dům“, se kterým jste navždy spojeni, dosáhl tak úctyhodného věku. **A chovejte se podle toho k němu – s úctou, s respektem, vlídně a přátelsky.**

M.F.

Program oslav:

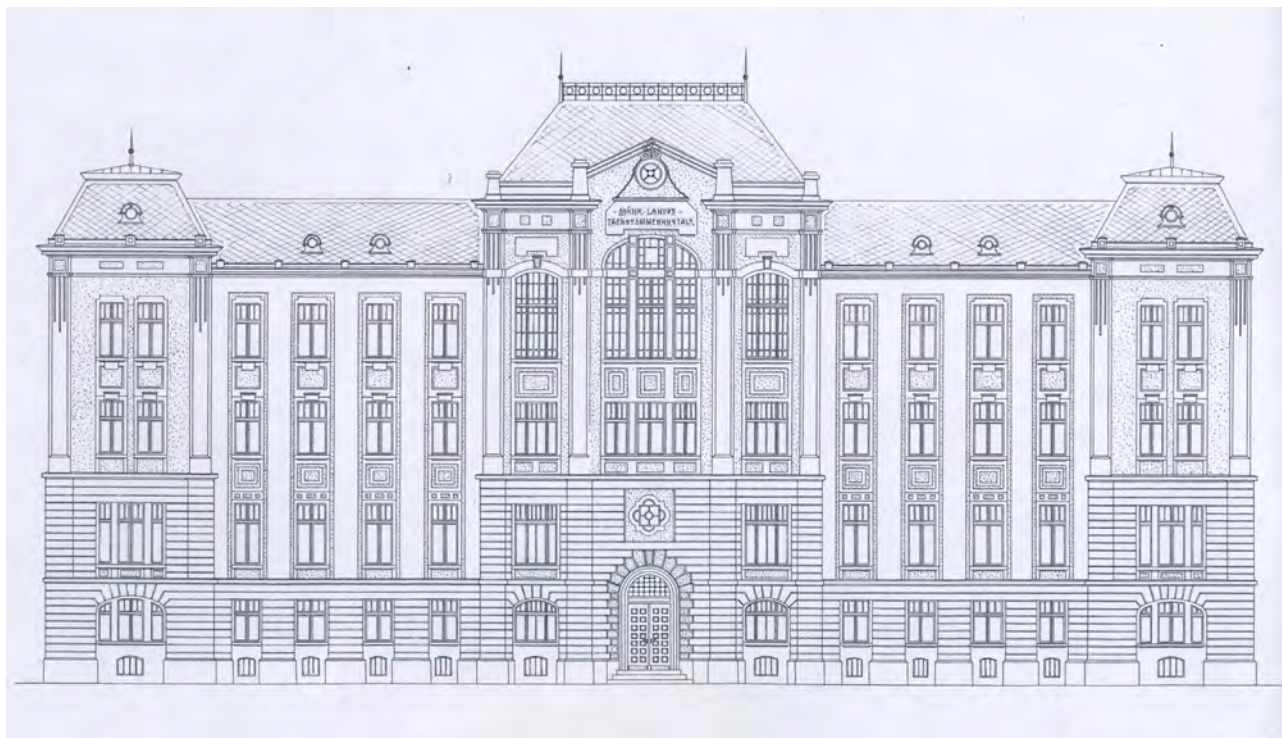
Dny otevřených dveří - sobota 7.12. a neděle 8.12. 2013

- po oba dny (10:00 – 16:00) prohlídka školy s průvodci z řad žáků
- prodejní nabídka upomínkových předmětů – Výroční almanach, trička, vína s originálními etiketami ... ; občerstvení
- výstava starých fotografií
- sobota 7.12. v 19:30 hodin **PLES HLUCHÁKU** v Divadle Šumperk; k tanci a poslechu hraje ve foyer divadla skupina BROADWAY a na Hrádečku DJ David Řehůřek. Cena slosovatelné vstupenky s místenkou je 150,- Kč, bez místenky 120,- Kč. Doporučujeme

rezervovat si je telefonicky nebo e-mailem (tel.: 583 214 865, e-mail: hornickova@hluchak.cz) a následně osobně nebo prostřednictvím dítěte vyzvednout v kanceláři. Smyslem pořádání plesu je mimo jiné i snaha získat finanční prostředky, které budou zpětně použity ve prospěch žáků školy. Uvítáme proto co nejširší podporu a pomoc, a to jak v podobě přímých finančních darů, tak věcných darů do tomboly.

- součástí plesu bude slavnostní akademie (vystoupení současných i bývalých žáků) – 20:00 – 21:00

BYLO-NEBYLO

Aktualizované informace o dění ve škole získáte na www.hluchak.cz.

- * V průběhu prázdnin byly provedeny opravy ve vývařovně a v tělocvičně (izolace ve sprchách), v době podzimních prázdnin a ředitelského volna oprava kanalizace ve školní jídelně v prostorách pro přípravu stravy a mytí černého nádobí, začátkem listopadu se uskutečnila oprava průlezky na zahradě školní družiny.
- * Žáci 9.ročníku se už v září mohli opět zúčastnit exkurze na pevnost Hůrka a Jesenického okruhu. Zájemci z 6. a 8.roč. jeli do Prahy na výstavu Tutanchamona a plakátů Alfonse Muchy (viz níže). Družina se vydala na Bouzov na procházku s pohádkovými bytostmi.
- * V říjnu navštívili pátáci planetárium. Pro žáky 1.stupně bylo v šumperském divadle připraveno představení Kubula a Kuba Kubikula. Několik žáků 9.tříd dostalo příležitost podívat se v rámci exkurze do proslulé věznice na Mírově. Na výchovném koncertě Karla Kocůrka v klášterním kostele jsme byli 16.10.
- * 14.-18.10. proběhl sběrový týden, organizovaný tentokrát třídou 9.A a jako vždy určený především ve prospěch studia našeho adoptivního kluka z Haiti.
- * Žáci 2.stupně se účastní průběžně několika besed, např. na téma Poruchy příjmu potravy, Sociální

sítě, Jak si nenechat ublížit, Výchova k toleranci, Sex, AIDS a vztahy.

- * 3.-10.11. proběhl výukový zájezd do Anglie (viz samostatný text).
- * 7.11. zavítala na Hluchák čtenářská štafeta v rámci akce Město čte knihu, tentokrát K.Poláčka.
- * Na 8.11. připravila družina dýňování.
- * 26.11. se všichni žáci školy zúčastnili projektového dne věnovaného 100 letům Hlucháku.
- * **VÝSLEDKY SOUTĚŽÍ**

Bobřík informatiky – úspěšní řešitelé: kategorie KADET (8. a 9.roč.) - 1. J.Pešek (9.B), 2. J.Baslar (8.B), 3. O.Havlíček (9.A); Benjamin (6. a 7.roč.) - 1. K.Bartoňová (7.A), 2. - 3. E.Riedlová (7.A), L.Soják (7.B); Mini (4. a 5.roč.) - 1. A.Nováková, 2. A.Ficková, 3. M.Vogelová (všechny 5.B)
přírodovědný klokan, kategorie Kadet – okresní kolo: 1. O.Šrámek (9.A)

Máte-li nějaký zajímavý text nebo nápad, přineste ho redaktorům, rádi ho v Alfonzovi uveřejníme.

PERLIČKY

NEJEN PRO PAMĚTNÍKY (posbíráno ze školních kronik Hlucháku)

▶ největší místnost v poschodí byla nouzově zatemněna a jsou v ní promítány školní filmy
▶ v době od 9. do 14.9.1946 bylo vyučování přerušeno, pracovní brigáda rodičů a učitelů sboru vyčistila nově přidělené místnosti
▶ **pololetní prázdniny pro nedostatek otopu prodlouženy**

▶ 15.6.1947 veřejné vystoupení žactva při oslavě týdnu dětské radosti
▶ ke Dni spořivosti 31.10.1947 zahájeno střádání žactva na škole
▶ 4.11.1947 – stávka školních dětí, která skončila 11.11.1947; zemský inspektor provedl šetření o příčinách stávky

▶ 24.2.1948 všichni členové učitel.sboru účastnili se všeobecné stávky
▶ 7.-13.3.1948 – týden protialkoholní výchovy
▶ 21.3.1948 – žactvo celé školy účastní se národní směny vítězství (sběr a třídění odpadků)
▶ 22.4.1948 – poslech slavnost.rozhlasového pásma – odhlasování školského zákona
▶ školní rok 1948/49 – mj. v 2.A - 35 žáků, v 2.B - 46 žáků, v 5.třídě – 47 žáků

- ▶ září 1949 - vyučovací jednotka bude trvat 50 minut, přestávky 10 a 20 minut; v 1.B bude zavedeno globální čtení podle čítanky Sluníčko
- ▶ 20. - 20.11.1950 : týden vzorné práce
- ▶ 6. - 7.12.1950: prohlídka chrupu všeho žactva, prováděna fluorizace
- ▶ učitelský sbor se rozhodl, že každou sobotu (po skončení vyučování) a v neděli vystřídají se postupně členové v dozorčí službě ve Vlaském (škola v přírodě); tato služba byla ochotně prováděna

- ▶ 1.9.1951 uvítala delegace pionýrů a učitelů na nádraží nové naše žáky ze Sobotína, kteří přijeli v doprovodu svých učitelů a vychovatelek ranním vlakem do Šumperka
- ▶ ve škol.roce 1951/52 nasbírali žáci 34 240 kg odpadových surovin, takže na 1 žáka připadá roční průměr 97,8 kg (!) odevzdaných odpadků
- ▶ 7.11.1951: oslava VŘSR; odpoledne řepná brigáda

M.F.

- ▶ ve škol letech 1951/52/53: žactvo sbíralo obrázky k pomníku J.V.Stalina, navštívilo výstavu "Proč miluji SSSR"; podpisová akce proti bakteriologické válce v Koreji; lesní brigáda – sázení stromků po skončení vyučování; tělovýchovné ranní chvilky pro zlepšení zdravotního stavu dětí, slavnostní zahájení 5.roku pětiletky; beseda o V.I.Leninovi; i několikrát za měsíc promítání filmů
- ▶ od škol.roku 1952/53 vyuč.hodina zkrácena na 45 min., přestávky 10 a 15 min.

JAK JE NEZNÁTE

*zeptali jsme se učitelů, vychovatelek a bývalých žáků,
jak vzpomínají na Hluchák*

1. *Kterého učitele/ku jste měli nejradši?*
2. *Co se změnilo na naší škole?*
3. *Učil Vás někdo, kdo je teď (byl) vaším kolegou?*
4. *Je lepší podle Vás být žákem teď nebo předtím?*
5. *Uvažovali jste už na základní škole, že budete učitelem/kou?*
6. *Je něco, na co rádi vzpomínáte ze školy?*
7. *Měli jste někdy nějaký průšvih?*

p.uč.Renata Nevrklová

1. Marušku Vašíčkovou, naši třídní a angličtinářku
2. samozřejmě vybavení, přístup učitelů; bylo to drsnější, museli jsme o velké přestávce pochodovat po chodbě; měli jsme papírové stravenky
3. Věrka Hudečková, Josef Motl, (Z.Brož, M.Vašíčková)
4. jsem spokojená, že jsem byla tehdy žákem, myslím, že jsme si to víc vychutnávali – i to dobré i to špatné, teď je to vše nějak rychlejší, neosobní, byli jsme víc spolu, dnes je každý spíš se svým mobilem a tabletem
5. ano, ale původně jsem chtěla být v mateřské školce, ale bohužel si moc netykám s hudebními nástroji
6. Bylo jich více, tak jeden pro pobavení, dodneška s kamarádkou vzpomínáme, jak jsme jely s kárkou domů k p.uč.Šáchové. Dostaly jsme klíče od sklepa, tam naložily sběr (tenkrát asi

musely odevzdávat sběr všichni) a pak zpátky do školy. Samozřejmě to bylo místo vyučování, takže se nám cesta krapet protáhla (jasně, že kárka byla ohromně těžká :-))

7. velký asi ne, jen jsem byla hodně užvaněná, takže jsem vyrušovala

p.uč. Pavel Křivohlávek

1. p. uč. Brože - tělocvik, p.uč.J. Motla a všechny hodné a spravedlivé učitele/ky
2. tělocvična – my jsme chodili do malé tělocvičny 1x za 2 týdny, 38 kluků; místo nynější velké tělocvičny bylo fotbalové hřiště a kolem něho škvárová atletická dráha; místo bazénu jsou šatny, místo šaten studovna a kabinety AJ, NJ a IT; změnila se kotelná, a tak vy máte smůlu, že nemůžete mít uhelné prázdniny; řady na oběd před odpoledkem byly za tři rohy
3. p.uč. J.Motl, Z.Brož, A.Spáčilová, A.Dvořáková
4. stejné – děti to mají dobrý vždycky
5. ne, nikdy; chtěl jsem být řidičem kamionu a potom strojevedoucím
6. zážitků je spousta; pěkné – když celá škola zahajovala a končila školní rok na hřišti; příšerné – když mě v jídelně v řadě na odevzdávání nádobí učitelka krmila nedojedenou polívkou se slovy „je výborná, mozečková“
7. když jsme se spolužáky po sobě stříkali vodu z injekčních stříkaček a zničili jsme omítku

p.vychovatelka Dana Kovalová

1. p.uč.Šilarovou a Málkovou
2. všechno
3. p.uč.Motl
4. předtím
5. -
6. ne
7. výlet ve 3.třídě s p.uč.Hladkou
8. ne

p.uč.Eva Suchanová

1. p.uč.Dočekalová (1.stupeň, 2. a 3.tř. - byla moc hodná)
2. Chybí mi skleník, záhonky, zahrada, dílna – rádi jsme se hrabali v hlíně, okopávali záhonky; s p.uč.Raškou jsme poznali, co je to svěrák, pilník ..., dokázali jsme i něco hezkého vyrobit; na tyto hodiny ráda vzpomínám.
3. p.uč.Motl v 6.roč. - zeměpis, branná výchova; byl přísný, vyžíval se ve slepé mapě, hodně naučil
4. předtím, protože tenkrát děti nebyly zlé, víc spolu komunikovaly, chodily spolu do kroužků
5. nikdy; chtěla jsem být Helenou Vondráčkovou
6. Na ZŠ vzpomínám ráda a ráda tu učím.
7. p.uč. mě poslala pro květinu a já ji donesla úplně zvadlou – spálil ji mráz

Kačka, Zdenča, M.F.

p.vychovatelka Věra Bartošová

1. p.uč. Spurná
2. učitelé,žáci,vybavení
3. pan učitel Motl

4. Vy to máte lepší.
5. No jasně.
6. Jak jsme řádili o přestávkách.
7. Psali jsme o přestávkách prostý slova na tabuli.

Markéta a Andrejka

babička a prababička Jonáše Mrkose: Měli jsme zahrádky, kde jsme mohli pěstovat květiny a zeleninu. Za tělocvičnou byly chodníčky, takže jsme o hlavní přestávce mohli jít v létě ven. A když byla zima, chodili jsme po dvojicích po chodbě, abychom měli pohyb. Často jsme chodili do lesa na vodárku. Chlapci i děvčata měli pracovní výchovu, kde se učili pracovat se dřevem a kovem. V 1. poschodí se nacházelo učební středisko se zaměřením na zpracování dřeva. V prostorách družiny se nacházela mateřská školka. Družina byla ve 2. poschodí vedle ředitelny a sborovny. A velkou tělocvičnu jsme měli v místě té malé. V zimě místo tělocvičny jsme chodili sáňkovat na vodárku (na kopec).

To, že je s Hluchákem spojen nynější starosta Šumperka a senátor p. Zdeněk Brož a že k nám do školy chodili členové kapel O5 a Radeček nebo Koblížci, už z našich rozhovorů v Alfonzovi víte, ale v kterých dalekých koutech světa se do našeho časopisu začnou bývalí žáci, to je překvapení pro vás. Jsme moc rádi, že nám napsali

Radim Klimeš z Nového Zélandu a Tomáš Sembol ze Saudské Arábie.

Tomáš Sembol

Zdravím čtenáře časopisu Alfonz a všechny na Hlucháku. Po základní škole jsem vystudoval

SZŠ Šumperk, VOZŠ ve Zlíně a Vysokou zdravotnickou školu v Praze, obor zdravotnický záchranář. Po třech letech na Záchrané službě Šumperk jsem se vydal na dalekou cestu do neznáma. **Zdravím Vás z Arabského poloostrova, z království Saudské Arábie, z hlavního města Rijádu.**

Pracuji zde jako paramedic v prestižní Královské nemocnici. Trvalo mi asi rok se sem probojovat přes všechny testy z odborných předmětů, které jsem musel absolvovat v anglickém jazyce. A právě tady mi pomohly znalosti z angličtiny, se kterou jsem začal na Hlucháku.

Už od 3. třídy jsem se učil anglický jazyk a po ukončení školy jsem měl velmi dobré základy, které mi pomohly při dalším studiu. Po celá studia jsem si jen osvěžoval své vědomosti nabyté během těch 6 let, kdy mě vyučovala na ZŠ paní učitelka Haltmarová.

Každý, kdo se chce jednou podívat do světa nebo tam i pracovat, určitě toto velké plus školy ocení. Nyní při spolupráci s kolegy převážně z USA, Austrálie a Velké Británie, ale také s pacienty komunikujeme

v angličtině. Nemám sebemenší problém dorozumět se.

Jsem velmi rád, že jsem byl součástí této školy a že mi dala do života něco, z čeho nyní těžím. V cizině chci ještě nějaký rok pracovat a pak snad všechny zkušenosti využiji při své práci doma.

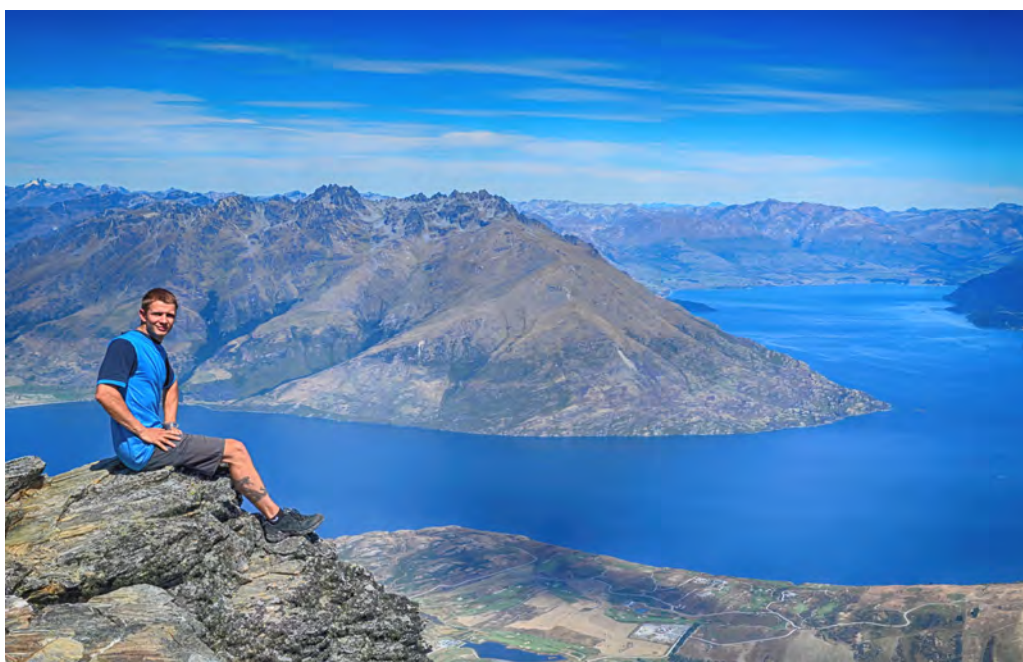
Hlucháku k jeho 100. výročí přeji všechno nejlepší.

Radim Klimeš

Dobrý večer z Nového Zélandu.

... Vojenskou kariéru jsem vážně hodil za hlavu, i když jsem toho zpočátku trochu litoval, jelikož mi týden po podepsání odchodu do civilu nabídli pozici u Vojenské policie v Praze, ale to už jsem měl v hlavě cestovatelského ducha a své rozhodnutí jsem nezměnil.

Mým snem byla vždy Austrálie, která se sice svou přírodní krásou nemůže Zélandu rovnat, ale po ekonomické a finanční stránce má navrch, což znamená více pracovních příležitostí, a to je dnes ve světě pro mladé cestovatele prioritou. Přece jen je to samotný rozvíjející se kontinent s malou hustotou

obyvatelstva. Bohužel pro českého občana není vůbec jednoduché se tam za práci dostat, pokud nepočítáte part-time joby o 20 hodinách týdně, které jsou povoleny při držení studijních víz. Pro představu - za roční kurz angličtiny (jeden z nejdražších kurzů vůbec) v Austrálii zaplatíte přibližně 13 000 AUD, což je téměř 245 000 korun. Takže jsem takticky zvolil Nový Zéland, na který si pro začátek může zažádat každý Čech ve věku od 18 do 35 o Working Holiday víza, která nám umožňují vstup na Nový Zéland s povolením pracovat full-time, tedy na plný úvazek, po dobu jednoho roku. Já osobně jsem strávil první měsíc pobytu v Aucklandu, tedy největším (nikoliv však hlavním!) městem Nového Zélandu, ležícím na severním ostrově.

Pro představu je to město s 1.3 miliony obyvatel, což je jedna čtvrtina všech obyvatel Nového Zélandu, a to je Zéland svou rozlohou přibližně 10x větší než Česká republika. Po prvním měsíci jsem se přestěhoval do Queenstownu, nazývaného hlavním městem zábavy a aktivit, které naopak leží v chladnější a hornatější části jižního ostrova, který je ovšem na přírodní bohatství krásnější než ostrov severní. **Zde jsem začal pracovat v Shvězdičkovém hotelu** na jedné z nejnižších pozic a postupem času a především zdokonalováním angličtiny jsem se vypracoval na pozici supervisory, tedy mým nadřízeným už je jen manažer. V tomto hotelu mi po uplynutí mých ročních Working Holiday víz nabídli pracovní povolení, tedy Work Permit na další rok, což byl původně můj cíl.

V průběhu minulého roku jsem měl možnost strávit měsíc cestováním po celém Thajsku, odkud jsem si přivezl nezapomenutelné vzpomínky a zážitky, a mým dalším cílem za poznáním je Japonsko, které bych rád zkombinoval s návštěvou České republiky, jelikož to v dubnu budou již 2 roky, co jsem její hranice překročil.

V současné době se připravuji na mezinárodní certifikát z anglického jazyka známý jako IELTS, který mi do budoucna pomůže k získání novozélandského občanství, se kterým se mi otevře brána do celého světa, především však do mé vysněné Austrálie. Vše chce ovšem svůj čas a trpělivost, a to obzvláště v zahraničí, kde se veškeré certifikáty a studium velice prodraží a především už není jednoduché se věnovat studiu, cestování, práci a koníčkům zároveň!

Tímto bych chtěl veřejně poděkovat mé bývalé třídní učitelce Martině Fišerové za možnost dát představu, inspiraci a sny cestovat mladším generacím a taky p. učitelce Věře Godalové za její pevnou ruku při výuce angličtiny, bez které bych se v dnešní době ve světě neobešel ;)

Mějte se hezky a všechny mé bývalé učitele, co jsou ještě na palubě Hlucháku, pozdravujte :)

BYLI JSME NA JAZYKOVÉM KURZU V ANGLII

Dne 3. listopadu jsme se všichni sešli před školou, kde už na nás čekal dlouhý, žlutý autobus **Student Agency**. Dokonce i já jsem se po nekonečném: ano, mami, budu ti psát, nebudu drzá a mám tě ráda, dostala dovnitř. První, čeho si valná většina všimla, bylo, že každý měl na sedadle před sebou dotykovou televizi a žlutá sluchátka. Cesta utíkala poměrně pomalu, ale díky spolužákům, kteří si stěžovali na pohodlí, své chuťové buňky a nebo si

ve dvě ráno kupovali brambůrky na benzínce, se cesta stala zábavnou a nezapomenutelnou. Stavěli jsme přibližně po čtyřech hodinách cesty a naše první zastávka byla v Praze, kde jsme nabrali naši paní průvodkyni Danielu Kosovou. Večer jsme již přešli hranice České republiky a vydali se Německem. V noci jsme projížděli Belgií a Francií. Ráno jsme v přístavu Calais absolvovali pasovou kontrolu a najeli na trajekt. Pluli jsme asi hodinu a některým z nás už na velice se houpajícím trajektu bylo dost špatně. Bílé útesy z lodi bohužel nebyly vidět, protože byla mlha. Většina z nás byla spíš ospalá a nevrlá na to, abychom se procházeli, takže jsme celou cestu, až na první půlhodinku, kdy jsme hledali toalety, proseděli na nepříliš pohodlných sedačkách.

Ale teď už **Coventry**: V pondělí odpoledne jsme dorazili do Coventry, ve kterém jsme bydleli v hostitelských rodinách. Prohlédli jsme si muzeum Road Transport a moderní katedrálu. Na náměstí jsme dostali dlouhý rozchod. Jako správní Češi jsme celou ulici bez zájmu prošli a až poté zamířili do Burger kingu s wi-fi. Skoro všichni také hned naběhli do Primarku nebo Poundlandu. Při příchodu do autobusu jsme již byli velice nervózní a dohadovali se o tom, jaká bude ta naše rodina. Já jsem bydlela s Kájou a byli jsme se svou rodinou nadmíru spokojené, až na "malý" nedostatek – koupelnu.

V úterý ráno jsme šli poprvé do školy. Moc mě to tam bavilo a myslím si, že jsme našim lektorkám dobře rozuměli. Nás – 1. a 2. skupinku učily Jotie a Susan. Snědli jsme si své dva tousty, tyčinku, chipsy a vydali se na Warwick. Je to obrovský, nádherný hrad. Když vystoupíte na věž, je zde krásný rozhled do okolí a celý areál hradu. Při sestupu zpátky vyjdete ve vězení, jsou zde postavy od tvůrců Madame Tussauds. Hned vedle jsme si mohli prohlédnout interiéry hradu. Jako zajímavost je tady i král Jindřich VIII. se svými ženami. V létě musí být krásná i růžová zahrada. Nakonec jsme se podívali do městečka Warwick. Večer jsme se vrátili zase zpátky do rodin. Má rodina se jmenovala Maguire a měla pět členů. Paní se jmenovala Marie a měla čtyři syny - nejmladšího – Patricka, JohnPaula, který byl zrovna na vysoké škole, Marka a nejstaršího Stevena.

Ve středu jsme podnikli celodenní výlet do Oxfordu. Nejdřív jsme se podívali na Christ Church collage. V ní je i jídelna, ve které obědval Harry Potter. Potom jsme viděli ostatní koleje a divadlo. Hrozně přšelo, tak jsme se šli schovat do Ashmolean museum.

Další den jsme měli zase dopolední vyučování a poté jsme vyrazili do Stratfordu nad Avonou, do rodiště Williama Shakespeara. Podívali jsme se na krátký film o něm a prohlédli si rodný domek. Šli jsme do kostela, kde je W. Shakespeare pohřben, a k divadlu. Kvečer jsme se vrátili zpátky do Coventry a na přání většiny lidí jsme šli znovu do Primarku.

V pátek byla zase škola, potom jsme měli na programu továrnu na čokoládu Cadbury v Birminghamu. Prohlédli jsme si, jak se vyrábí čokoláda, a dokonce jsme ji i ochutnali, byla výborná, ale po třetí lžičce strašně sladká. Ještě ten večer jsme s mou rodinou šli k Mariině sestře na návštěvu. Ta měla ubytované tři kluky - Ondru, Matěje a Ondru J. Byla tu ještě její dcera, u které bydlely pro změnu tři holky z devítek - Kamča, Anička a Johanka. Celkem se nás tam vlezlo asi 18. Najedli jsme se a šli dělat ohňostroj. Domů jsme se vraceli docela pozdě, a tak jsme šli spát asi až ve 23:00.

Ráno jsme museli vstát v 5:00, abychom se stihli nasnídat a v 5:45 mohli být na našem meeting pointu. Rozloučili jsme se z rodinami a konečně se vydali do

Londýna. Už z autobusu jsme pozorovali London Eye a Big Ben. Po příjezdu jsme ihned obdivovali čisté ulice, domy, krásné parky, doubledeckery a především běžce, kteří navzdory dešti pobíhali po ulicích v kraťasech a tílkách. Když jsme vystoupili, šli jsme se podívat na celé Houses of Parliament a udělat si nějakou pěknou fotku. Poslechli jsme si odbíjení Big Benu a přemístili se k Westminster Abbey. Kolem celého opatství byly vlčí máky – poppy na památku vojáků padlých v 1. a 2. světové válce. Zhlédli jsme i sloup kapitána Nelsona na Trafalgar square. K Buckinghamskému paláci jsme došli parkem sv. Jamese. Dostali jsme rozchod na Piccadilly square, kde jsme se nasvačili a ještě nakoupili poslední dárky. Odsud jsme se přesunuli na loďku, která nás dovezla až k Tower Bridge. Šli jsme na prohlídku hradu a bývalého vězení Tower of London, kde jsme nejdříve společně absolvovali prohlídku britských korunovačních klenotů, moc se mi líbily. Po zhlédnutí korunovačních klenotů jsme měli rozchod, abychom si celý hrad prohlédli. Když se začalo stmívat, Tower Bridge krásně nasvítily a celá naše výprava se loďkou přesunula na Greenwich. Bohužel královská observatoř byla už zavřená a zelený laser nultého poledníku nebyl ani vidět, protože tam probíhaly opravy. Zato zde byl nádherný výhled na Londýn. Okolo 19:00 greenwichského času jsme nasedli do autobusu a připravili se na dlouhou cestu domů. Projeli jsme eurotunelem a vraceli se zpátky do Šumperka. **Celý zájezd byl naprosto úžasný a myslím si, že jsme si ho užili do poslední chvíle.**

Kačka (s využitím mluvního cvičení Káji Síkorové z 8.C)

ANKETA

Jaké 3 věci (zážitky, místa...) se ti vybaví, když se řekne zájezd do Velké Británie?

Eva K., 9.A: déšť, Big Ben, nákupy

Míša K., 9.A: Londýn, cesta, trajekt

Míša M., 8.C: Big Ben, pobyt v rodinách, Primark

Marek J., 8.C: Primark, Poundland, Coventry

Bára V., 8.A: Coventry, W. Shakespeare, Big Ben

Klárka P., 9.A: Big Ben, dobrý obchody, památky

Eliška K., 8.B: vlčí máky, královna, Big Ben

Lucka J., 8.C: Londýn, Warwick, cihlové domky

Kája S., 8.C: pokažená klika a rozbitý obraz, měli jsme doma 2 černochoy a ve tmě jsme se jich lekli

Ondra J., Matěj M., 8.C: ztratil jsem pas v čokoládovně, ale všiml jsem si toho až po příjezdu do Coventry; naše paní se jmenovala Una, bydlely s námi ještě dvě Kazachstánky Roša a Aida

Kája V., 8.C: Celý zájezd mě pronásledoval černocho, při příjezdu do Coventry jel vedle nás jeden v bílé dodávce a poslal mi pusu, v Coventry jsme šli do Primarku a kdo tam nebyl?..Zase on, zdálky na nás troubil a mával, v tom okamžiku jsme rychle zapadli do obchodu. Na zpáteční cestě jsme ho potkali zase.

Hanča M., 9.C: super rodina, Londýn, bezva lidi

Kačka a Zdenča

vyučující angličtiny – p.uč.V.Godalová, R.Nevrklová, L.Dorňáková, V.Novák:

1. Ondra Jílek a jeho dilema, zda z chocolate factory vzít domů igelitky s čokoládami nebo **pas** (hádejte, co vyhrálo?! Čokoláda doma všem chutnala :-))

2. **Červený šátek** p. uč. Nováka brázdil Londýnem jako pirát z Karibiku !

3. Paní bytná, která se svými výroky zapsala do našich srdíček. Tady jsou jen některé :

Good morning, **GIRLS**

Legs up, girls.(daly jsme nohy poslušně na taburet a bez odporu se obložily polštářky a dekami)

Another cup of tea (jen jsme dopily první šálek, už nabízela další)

4. Neustálé pípání **mikrovlňky** (že se vaří, většinou poznáte podle vůně, my se orientovaly podle zvuku mikrovlňky; jakmile jsme slyšely pípání, věděly jsme, že o hladu nebudeme)

5. Krapet zběsilá anglická **koordinátorka**, která křičela na řidiče, kudy má jet, protože jinou cestu neznala :-)) Ti si jeli podle své GPS a doháněli ji k šílenství.

6. Nová varianta reality show Výměna manželek dostala název **Výměna zavazadel**, kdy se čtyři děti ocitly v rodině s úplně jiným kufrem a divily se, co jim to ta jejich maminka nabalila (že Ondro, Johanko, Marku a Laďo)

7. Úžas některých dětí, že v Anglii opravdu **prší** a že bez nepromokavé bundy a deštníku zmoknou na kost a že jim jejich supermoderní botky zcela určitě promoknou; holt, když prší cats and dogs,

tak to stojí za to.

8. **Jindřich VIII.** v celé své kráse nejen na hradě Warwick, ale i jeho brnění v The Tower of London (my pozornější víme své, že :-)) *foto poskytli učitelé-účastníci zájezdu*

PŘEDSTAVUJEME TŘÍDY

5.B

třídní učitelka: Andrea Chrastinová

Nejvyšší: Markéta Hatalová, Pavel Nevím

Nejmenší: Max Benedikt, Andrejka Ficková

Nejstarší: Marcel Kotry

Nejmladší: Jonáš Mrkos, Štěpánka Nevrklová

Nejdelší vlasy: Anna Nováková

Nejkratší vlasy: Daniel Štricz

Největší smíšek: Valérie Pojmonová

Největší počítačový maniak: Jonáš Mrkos

Nejchytřejší: Anna Nováková (a hlavně paní učitelka Chrastinová)

Největší čtenář: Berenika Šimková

Největší manekýn: Viktor Hlásek

Komu jdou a koho baví tyto předměty/sporty:

matematika: Maruška Nimmerrichterová

čeština: Míša Vogelová

aerobik: Natálka Všeticková

florbal: Antonín Dvořák, Pavel Nevím
sepsal Jonáš

PŘEČETLI JSME ZA VÁS

Kapesné

(MF Dnes, Markéta Březinová, 14.11.2013 - kráceno)

Skoro 40% rodičů dává podle čerstvého průzkumu dětem peníze za domácí práce a za dobré známky. To však podle odborníků není ta správná cesta, jak je naučit hospodařit s penězi.

Pomáhat rodině či se dobře učit musí děti chtít samy, nemůžou to dělat jen kvůli penězům, to je přece špatně... **Nemělo by to být tak, že dítě doma vynese koš a natáhne ruku.** V normální rodině dospělým za péči o domácnost také nikdo nic nedá. Dítě by ... mělo být zvyklé, že se spousta věcí dělá zadarmo.

Peníze za práci navíc nevadí... Kapesné by mělo sloužit také jako nástroj, který naučí děti zacházet s penězi. Psycholog Klimeš (radí rodičům): „Půlku kapesného jim dávejte v reálných penězích, půlku v domácích, které třeba vytiknete v tiskárně. Když dítě naspoří určitou částku, kupte mu dohodnutou věc...“

Univerzální částka neexistuje, ale Klimeš radí, aby to byla vždycky částka menší, než jakou dítě potřebuje. „**Musí vědět, že si nemůže koupit všechno, co chce...**“ Ve vyšším věku je vhodné, aby děti chodily vydělávat peníze na brigády.

RECEPISY

Velká podkova z babiččiny kuchařky

Těsto: 50 dkg vajec (9 – 10 větších)

33 dkg polohrubé mouky

12 dkg ořechů nebo mandlí (na hrubo mleté)

33 dkg práškového cukru + 10 dkg jemného krystalu

1 ½ prášku do pečiva

16 lžic teplé vody

2 lžice oleje

Krém: puding čokoládový nebo vanilkový uvařit ve 3 ½ dcl mléka

1 ½ másla utřít s 20 dkg cukru, vmíchat vychládlou kaši

Poleva: 7 dkg cukru

7 dkg Hery = rozpustit ve vodní lázni

2 lžice kakaa

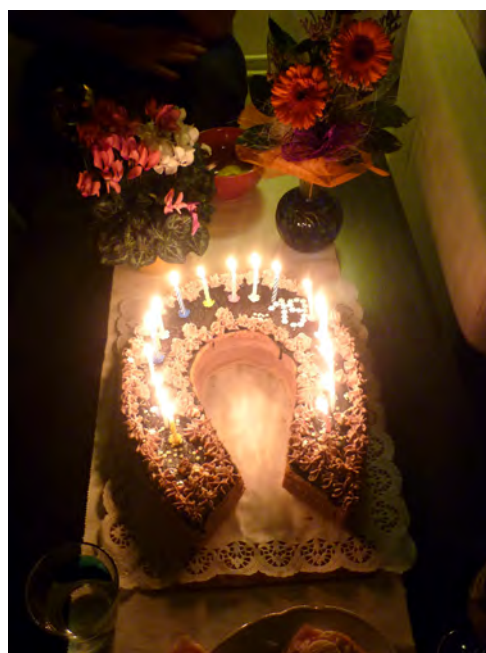
2 lžice mléka

Postup: Žloutky utřít v cukru, přikapat vodu a míchat ořechy.

Potom střídat mouku (s práškem do pečiva) s dobře ušlehanými bílky. Při šlehání bílků přidat 10 dkg jemného krystalu. Péct na 170°C asi 40 – 45 minut.

2x rozříznout, potřít krémem, džemem, rumem apod. Nakonec polít polevou a nazdobit dle vlastní fantazie.

slavnostní recept připravila a nafotila Kačka

DOPIS Z LÁZNÍ

*Členka naší redakce má za sebou zkušenost, kterou příliš jejích vrstevníků nezažívá. Nemoc ji přivedla do lázní. Se svolením autorky a adresátky otiskujeme pasáže dopisu, který poslala **Kristýna z Karlových Varů**, abyste si mohli udělat představu o tom, jak to v lázních chodí.*

„Ahojky!

... Já se tady mám super, ale není to ono, jak každý den neslyším vaše hlasy, prostě je to divný, jak nejsem v Šumpru. Taky mi strašně chybí škola. I když to zní divně, tak fakt mi chybí. Někdy si připadám jak v blázinci, ale jsem za to ráda, připomíná mi to vás :-))

Chodím tady každý den na různé procedury (např.perličková koupel, nožní koupel, slatina atd.) a ve středu a v pátek máme plavání. Školu míváme jen do oběda a to ani nezkouší, ani nepíšeme testy. Jsou tady i různé soutěže a dílničky. Musíme každý den pít prameny, které mi fakt nechutnají, ale vaří tady dobře. Spát musíme od 21 hod. a vstávat v 6.30, to je strašný, nevím, co mám do sedmi dělat, když mám všechno hotový, takže už před sedmou musím zapnout počítač...
Mějte se hezky, už se na vás těším, Kikča.“

PREVENTIVNÍ VLAK

Ve dnech 18. a 19.9. se žáci 8. a 9.tříd zúčastnili akce, již pořádaly **České dráhy** – Preventivní vlak. Byla rozdělena do tří sekcí.
První sekce: Usadili jsme se do vagónu, kde nám promítli film, jenž nám měl ukázat nebezpečí železnic. Na poznámky jsme obdrželi bloček a propisky s logem ČD.

Druhá sekce: Přemístili jsme se do vedlejšího vagónu, kde na nás již čekal drážní inspektor a ukázal nám děsivé nehody, které se staly na kolejích.

Třetí sekce: Byla venku, kde byli připraveni speciální hasiči, kteří zasahují při železničních nehodách..

Přednáška trvala zhruba 1,5 hodiny, byla zajímavá a pro mnoho žáků určitě poučná.

Honza Smolka, 8.C, foto: Marek Jeřábek, 8.C

JAK JSME SE NEZTRATILI V HLAVNÍM MĚSTĚ

V úterý 10.9. brzy ráno, ještě před 7.hodinou, jsme se vydali ze Šumperka přes Zábřeh n.M. do hlavního města Prahy. Naším cílem byly výstavy **Tutanchamon a Alfons Mucha** a úkolem neztratit se.

Cesta vlakem probíhala klidně, někdo snídal, někdo dospával. Do Prahy jsme dorazili v pořádku a tramvají se přesunuli na výstaviště v Holešovicích, abychom vstoupili do světa faraonů a mumií. Dozvěděli jsme se spoustu věcí o Tutanchamonovi i o tom, jak archeolog H.Carter objevil jeho hrobku. Asi po dvou hodinách jsme se sešli a vyrazili na výstavu plakátů Alfonse Muchy

do Obecního domu. Viděli jsme spoustu nádherných děl našeho skorojmenovce.

Cesta zpět utekla jako voda a my jsme se unavení vrátili do Šumperka. Hlavní cíl jsme splnili – viděli jsme, co jsme chtěli (snad i víc), a vrátili se všichni, kteří odjeli :-)

Klára Vanýšková, 6.C; foto: M.F.

NEOBVYKLÉ INTERVIEW

← *Redaktorka:* To je vaše oblíbené mlád'atko?

Lama: No jo, jmenuje se Kristýnka.

Lama: Dooobbbrrýýý deennn.

Redaktorka: Co vám je, svědí vás něco?

Lama: Joo.

Redaktorka: Máte se aspoň dobře?

Lama: Jooo.

Redaktorka: To je váš nejlepší kámoš? →

Lama: Jo, je to můj nejlepší kámoš - kůň Šmudla.

Redaktorka: Pane koni, kolik vám je roků?

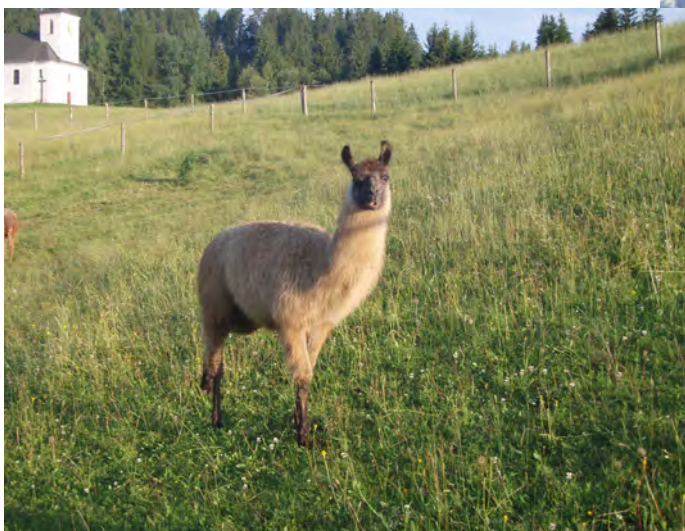
Kůň: No, je mi 20 let, jsem už takový dědeček.

Redaktorka: Pane Šmudlo, jak se máte?

Šmudla: No dobře, ale jsem už starý dědeček, tak se mi špatně chodí.

Redaktorka: A co děláte ve volném čase?

Šmudla: No, povídám si se sousedy nebo jsem měl vyučit jednoho mladého hřebečka ,ale byl moc zlobivý, tak ho majitelé prodali do hřebčína v Kroměříži, tak mám klid.

Redaktorka: Můžu se vás na něco zeptat?

Lama: No dobrá, ale pospěšte si!

Redaktorka: Jaké je vaše oblíbené jídlo ?

Lama: No, samozřejmě že to je mrkev.

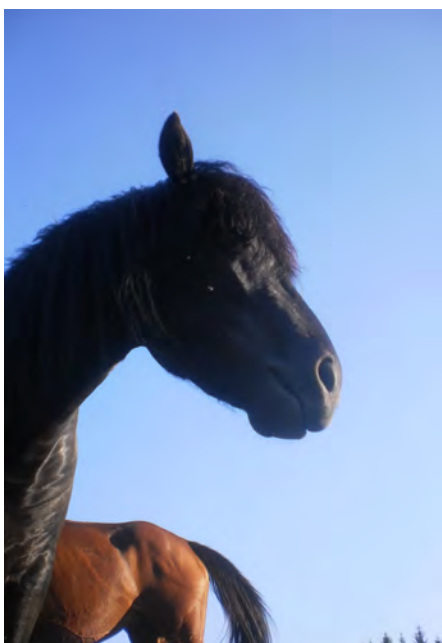
Redaktorka: Co děláte nejraději?

Lama: Papám a pak spím a pak papám, to je program na celý den.

Redaktorka: Co tu děláte tak sama?

Lama: Dobrý den

Lama: Byla jsem zlobivá, a tak mě šoupli na samotku.

Šmudla: To je ten zlobivec.

Redaktorka: Ale je to krasavec.

Šmudla: Je to krasavec, ale když tam má svoji kamarádku, tak se pořád předvádí.

fotila a rozhovor se svým zvěřincem vedla Markéta

SPORT

JAK JSEM BYL SOUČÁSTÍ BAYERNU MNICHOV

Marek Horký má 10 let a chodí do **4.C na Hlucháku**.

Dozvěděli jsme se, že měl to štěstí a 30.8.2013 se zúčastnil finále Superpoháru, ve kterém se utkaly týmy Chelsea a Bayernu Mnichov! Po 15 letech se hrálo mimo Monaco – v pražském Edenu. Na penalty vyhrál Bayern 5:4 (2:2), možná jste zápas viděli v televizi.

Marek ho nejen sledoval přímo na stadionu, ale dokonce stál při zahajovacím ceremoniálu před kapitánem Bayernu Philippem Lahmem. Trochu jsme ho pro vás vyzpovídali.

Jak ses dostal k takové příležitosti ?

Objednal mi to strejda (sponzor) přes internet.

Chtěl jsi stát u Bayernu?

Ano, ale chtěl jsem mít dres Chelsea.

Jak se ti podařilo stát právě před kapitánem ?

Byla to náhoda. Jak jsme stáli, tak nás hráči vzali za ruku a šli jsme na hřiště. Ani jsme spolu nemluvili.

A co dresy?

Dostali jsme je v šatně, kopačky jsme měli vlastní.

A co bylo po skončení ceremoniálu?

Mohl jsem pak celý zápas sledovat zadarmo přímo na stadionu, na straně Bayernu.

Komu fandíš ?

Barceloně.

Hraješ fotbal?

Hraju za Šumperk a za Olomouc, kam jezdím se spolužákem Martinem Jecu.

M.F.

(Marek na fotografii vpravo)

Orientační běh

přebor škol – podzimní kolo

kategorie D5, H5: 1. ZŠ B.Němcové, Zábřeh, 2. ZŠ Šumavská, Šumperk, 3. ZŠ 8.května, Šumperk
kategorie D7, H7 + D9, H9: 1. ZŠ 8.května, 2. ZŠ B.Němcové, 3. Gymnázium Zábřeh

nejúspěšnější jednotlivci: D5 – 1. T.Tesařová (5.C)

D7 – 3. K.Bartoňová (7.A), 5. A.Pšenčíková

D9 – 2. A.Pukyšová (9.B), 3. T.Křivohlávková (9.A)

H5 - 5. Ondřej Skyva (5.C)

H7 – 3. V.Šafář (7.A)

H9 – 1. O.Jílek (8.C), 2. M.Matoušek (8.A)

Přespolní běh

1.místo v krajském kole – kategorie IV. - dívky: T.Křivohlávková, A.Pukyšová, L.Müllerová, E.Kopecská, K.Matušková

Florbal

1.místo v okresním finále starších žáků a postup do krajského kola vybojovaly: Maděrová, Křivohlávková, Pukyšová, Klimešová, Štěpánová, Benešová, Máchová, Krobotová, Švábová, Kociánová, Rezníková

2.místo v okresním finále mladších žáků – Skoumal, Šmehlík, Šafář, Gural, Patsch, Mátych, Maša, A.Hanák, Tyl, Churavý

4.místo v okresním finále 4. a 5. tříd

Basketbal

4.místo v okresním finále starších žáků – Rezníková, Křivohlávková, Klimešová, Krobotová, Čadilová, Niederlová, Macková, Pukyšová

2.místo v okresním finále starších žáků – Zbela, Rozsival, Fryč, Smejkal, Kranich, Šváb, Mondek, Hobl, Smolka

sportovní výsledky dodal p.uč.M.Maróšek

SEZNAMTE SE S NOVÝMI REDAKTORY

Kolik vám je let?

Andrea Ficková (5.B): 10

Marie Nimmerrichterová (5.B): 11

Míša Vogelová (5.B): 11

Jonáš Mrkos (5.B): 10

Kika Juračková (6.B): 11

Míša Urbanová (6.C): 11

Markéta Hatalová (5.B): 10

Máte nějakou přezdívku, nebo jak vám říkají?

Andrea Ficková: And'a

Marie Nimmerrichterová: Mája

Míša Vogelová: Míša

Jonáš Mrkos: Džounas, Mrkosátko

Kika Juračková: Kikča

Míša Urbanová: Mišák

Markéta Hatalová: Marki

Co děláte ve volném čase?

Andrea Ficková: učím se, chodím do kroužku a ven

Marie Nimmerrichterová: balet

Míša Vogelová: skaut, sportuju

Jonáš Mrkos: skaut, rád dělám na počítači, chodím na programování

Kika Juračková: všechno

Míša Urbanová: čtu si, chodím ven

Markéta Hatalová: chodím do výtvarky, na ping-pong, do vaření, hraju si se zvířaty (máme lamy, ryby, pískomily, psy, kočku, krávy)

Kterou knihu máte nejraději?

Andrea Ficková: Čtyřlístek

Marie Nimmerrichterová: Luisa a Lotka, Školní detektiv

Míša Vogelová: Babička drsňačka

Jonáš Mrkos: Deník malého poseroutky

Kika Juračková: Můj nejhorší školní rok

Míša Urbanová: Robinson Crusoe

Markéta Hatalová: Žáci Kopyto a Mňouk od M.Švandrlíka

Jaké jídlo máte nejraději?

Andrea Ficková: smažený sýr

Marie Nimmerrichterová: kuřecí a hovězí vývar, kebab

Míša Vogelová: smažený sýr a hranolky, pita, gyros, pizza

Jonáš Mrkos: lasagne, krokety, hranolky, kebab

Kika Juračková: krokety, pizza

Míša Urbanová: lasagne

Markéta Hatalová: svíčkovou

Jaký předmět máte nejraději a který nejméně?

Andrea Ficková: vlastivěda / angličtina

Marie Nimmerrichterová: matematika + výtvarná výchova / angličtina

Míša Vogelová: vlastivěda, výtvarka / hudební výchova

Jonáš Mrkos: výtvarka, informatika / matematika, angličtina

Kika Juračková: španělština / dějepis + čeština

Míša Urbanová: angličtina / výtvarka

Markéta Hatalová: vlastivěda, výtvarka / angličtina, hudebka

Co byste změnilí na naší škole?

Andrea Ficková: obědy

Marie Nimmerrichterová: abychom chodili víc ven a do školní knihovny; obědy

Míša Vogelová: aby se z vyučování chodilo o 10 min dřív na oběd.

Jonáš Mrkos: aby nebyly domácí úkoly a některé žáky

Kika Juračková: menší řady na oběd, mírnější učení

Míša Urbanová: žáky

Markéta Hatalová: o 15 min. kratší vyučování

ptala se Kačka; foto: M.F.

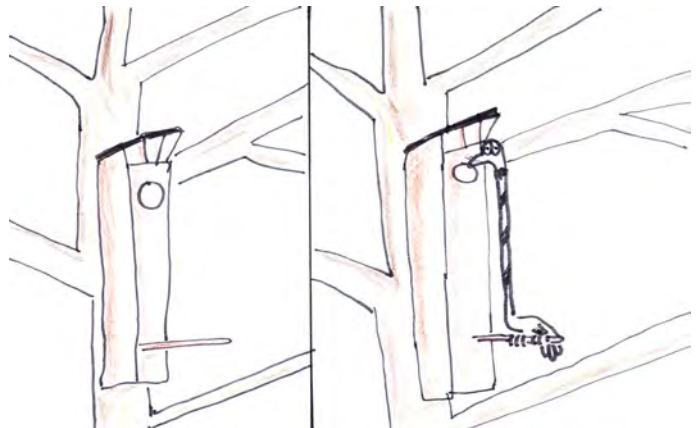

**Redaktoři: horní řada zleva – Kika, Demi, Míša U., Maruška, Míša V.
prostřední řada zleva: Markéta, Zdenča, Kačka
dole – Andrejka, Jonáš**

ZE ŠKOLNÍHO HRNCE S VTIPNOU KAŠÍ

vtipy nakreslila Demi a Kika

NOVINKY V KNIHOVNĚ

Příběhy z českých dějin

L.Kaletová: Strašidla na Silverštejně

K.Müllerová: Případ Caruso (Detektivní kancelář Podkova)

O stříbrné podkově (pověsti z Moravy)

E.Petiška: Míšovo tajemství

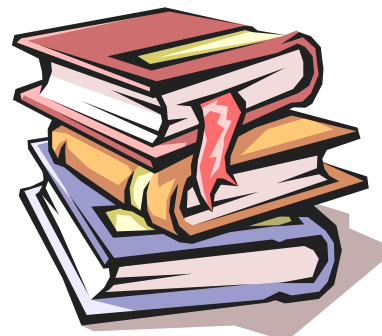
K.Poláček: Kolotoč

Phillip Reeve: Tajemství prstenců Saturnu

U.Orlev: Ostrov v Ptačí ulici

F.Zachárník: České divadelní pohádky

B.Němcová – P.Prouza: Babička

DOPORUČUJEME

www.ctenipomaha.cz

www.darujtehracku.cz

SOUTĚŽ

Tentokrát dáme výjimečně příležitost vyhrát bez námahy. **Předbíhačku na obědy** od nás obdrží ten, kdo ve svém Alfonzovi najde rukou psané číslo 100 a přinese ho do knihovny (členům redakce). Odměnu obdrží i **Nikola Kocurková ze 3.C** za obrázek na následující straně.

Přejeme všem čtenářům krásné Vánoce !

Hlucháku náš, už sto let máš.

Sto let září

ve tvém kalendáři.

Už kolik let v prostorách tříd

v září barevných kříd

učí se generace žáků.

To jsou ti nejlepší, jedině na Hlucháku.

Za doprovodu vynikajících učitelů,

co za učení by dali duši celou,

společně nové věci poznávají

a plody společné práce sklízají.

Rozléhá se zde také hřmot a křik

v zasetí sportovních aktivit,

kdy naši žáci všem ukazují,

jak bojovní jsou a smělí.

A tak to jde rok co rok.

A my ti přejeme ze srdce

každý tvůj správný ať je krok

a úspěšné i další měsíce.

za přání děkujeme p.uč. Jitce Zíkové

ALFONZ podzim 2013

**Dospěla-li lenost k mozku,
už je pozdě na rákosku.**

Jiří Žáček

**redakce: Jonáš Mrkos, Markéta Hatalová, Andrea Ficková (5.B),
Demi Plíhalová, Kika Václavíková (obě 6.C), Kačka Zajícová,
Zdenča Kašparová (obě 8.C), p.uč. Martina Fišerová**

**foto na titulní straně: p.uč. Michal Marošek
ostatní fotografie (není-li uvedeno jinak) z archivu autorů nebo
školy, nikdo proti focení neprotestoval :-)**

uzávěrka 1. čísla ALFONZe 2013/14 – 22.11.2013